

[Edel Saunte.]

tillade sig at overtræde et væsentligt retsprincip og rejse tiltale.

Det sidste punkt i forslaget til beslutning drejer sig om minister Kjærbøls samtale med redaktør Palle Brandt, der hævder, at han blev truet. Her har dommerudvalget ikke ment at kunne rette nogen bebrejdelse mod ministeren, og rigsadvokaten har fastslået, at der

„må tilkomme administrationens chef ret til at give direktiver om arbejdets udførelse og stille afskedigelse i udsigt, såfremt disse direktiver ikke følges.“

Personligt mener jeg at måtte tilføje, at det synes at bero på en misforståelse, at ministerens voldsomme reaktion var rettet alene mod redaktørens kritik af vintersejladsen. Tilsigelsen til ham synes at være givet, inden hans artikel i Politiken var kommet frem. Ministeren synes at have lagt meget mere vægt på, at redaktøren under „Umanak“s oprejse havde sendt et telegram til Ritzaus Bureau. Det vil erindres, at „Umanak“ sejlede fra København den 18. januar 1957, og at skibet den 25. kom ind i en storm med overisning, der medførte, at man mistede radiokontakten med skibet i de to dage, det lå underdrejet for stormen, og indtil skibet nåede i havn. I denne periode var de sagkyndige i Handelen vel noget ængstelige for skibets skæbne men man følte sig dog overbevist om, at der var sket det, at antennen var overiset. Man mente derfor, at det ville være uforvarsligt at udsende en meddelelse om den manglende kontakt, før en rimelig tid var gået, således at skibet kunne nå i havn. I denne periode tillod redaktøren sig — uden nogen form for autorisation eller tilladelse — at afsende et telegram til Ritzaus Bureau om den manglende kontakt med skibet. Hvorfor han gjorde det, kan man jo gisne om, men at han derved unødigt satte mange mennesker — alle de pårørende til de ombordværende — i unødigt ængstelse, kan ikke diskuteres. Minister Kjærbøl fandt, at det var en noget ubetænksom handling og en illoyal handling over for Handelen, som med rette burde bebrejdes redaktøren, og jeg er ikke uenig med ministeren heri.

Hvad der i øvrigt er diskuteret mellem de to herrer om vintersejladsen og de

artikler, der er skrevet, skal jeg ikke komme ind på, da det ligger helt klart, at denne samtale, hvor stormende den end har været, ikke kan betinge et strafferetligt ansvar.

Af det, jeg har sagt, fremgår det, at jeg er af den opfattelse, at der ikke i det foreliggende findes nogen som helst rimelig grund til at rejse straffesag mod forhenværende minister Kjærbøl, ja, jeg mener, det ville stride mod væsentlige strafferetlige principper, om det høje ting besluttede at rejse tiltale; det ville ikke være, som retsplejeloven foreskriver, at påse, at forfølgning af personer, som ikke er strafskyldige, ikke finder sted. Vi ville — ved at tage positiv stilling til de fremsatte beslutninger — komme i strid med vor retsplejes princip.

Sluttelig vil jeg anføre, at jeg tror, vi ville gøre det parlamentariske liv i Danmark stor skade, hvis vi faldt for en stemning. Ingen minister kan nogen sinde være tjent med at risikere en straffesag, hvis han på et punkt skønner mere eller mindre alvorligt forkert, når han skal besvare et spørgsmål eller en forespørgsel og skal vælge mellem, hvilke punkter han vil medtage i svaret, og hvilke ikke.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen.

Folketingets næste møde afholdes i dag kl. 13³⁰ med følgende dagsorden:

1) *Spørgsmål til ministrene.*

2) *Fortsættelse af første behandling af:*

Forslag til folketingsbeslutning om rigsretstiltale mod fhv. minister Johannes Kjærbøl [af Ninn-Hansen m. fl.].

og

forslag til folketingsbeslutning om rigsretstiltale mod fhv. minister Johannes Kjærbøl [af Aksel Larsen].

3) *Første behandling af:*

Forslag til lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v.

4) *Første behandling af:*

Forslag til lov om særlig indkomstskat m. v.